

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 18 juli 2017*

”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för ett ornament – Tidigare formgivning – Ogiltighetsgrund – Särprägel saknas – Aktuell produkt – Formgivarens grad av frihet – Annat helhetsintryck saknas – Artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002”

I mål T-57/16

Chanel SAS, Neuilly-sur-Seine (Frankrike), företrätt av advokaten C. Sueiras Villalobos,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företräd av E. Zaera Cuadrado, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparterna i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd var

Li Jing Zhou, Fuenlabrada (Spanien),

och

Golden Rose 999 Srl, Rom (Italien),

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 18 november 2015 (ärende R 2346/2014–3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Chanel, å ena sidan, och Li Jing Zhou och Golden Rose 999, å andra sidan,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín och I. Reine (referent),

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

med beaktande av överklagandet som inkom till tribunalens kansli den 8 februari 2016,

* Rättegångsspråk: spanska.

med beaktande av EUIPO:s svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 27 april 2016,
efter förhandlingen den 7 mars 2017,
följande

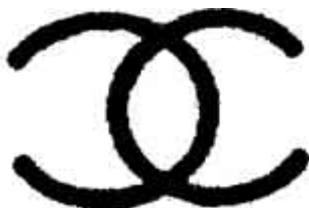
Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Li Jing Zhou ingav den 30 mars 2010 en ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).
- 2 Den sökta formgivningen återges nedan:

- 3 Den formgivning som återges i punkt 2 ovan, och som registrerades med nummer 1689027-0001 och är avsedd att användas för ett "ornament", i klass 32 i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster, i dess ändrade lydelse, offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsformgivningar* nr 97/2010 av den 5 maj 2010.
- 4 Den 24 januari 2014 informerades EUIPO om att Golden Rose 999 Srl hade blivit medinnehavare till den formgivning som återges i punkt 2 ovan.
- 5 Den 4 december 2013 ansökte klaganden, Chanel SAS, i enlighet med artikel 52 i förordning nr 6/2002, om ogiltighetsförklaring av den omstridda formgivningen vid EUIPO:s annulleringsenhet. Till stöd för ansökan åberopades artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artiklarna 4–9 i samma förordning.
- 6 Klaganden gjorde i grunderna för ansökan om ogiltighetsförklaring gällande att den omstridda formgivningen inte var ny i den mening som avses i artikel 5 i förordning nr 6/2002. Klagandebolaget anser att den omstridda formgivningen är väldigt lik dess egna monogram och att den nästan är identisk med den formgivning som har varit registrerad som varumärke i Frankrike sedan år 1989. Nämda formgivning återges nedan:

- 7 Klagandebolaget gjorde även gällande att den omstridda formgivningen saknar särprägel i enlighet med artikel 6 i förordning nr 6/2002.

- 8 Den 15 juli 2014 avslog EUIPO:s annulleringsenhet ansökan om ogiltighetsförklaring med hänvisning till att den tidigare formgivningen varken medförde att den omstridda formgivningen inte skulle anses vara ny eller att den saknade särprägel.
- 9 Annulleringsenheten fann i huvudsak – avseende huruvida den omstridda formgivningen skulle anses vara ny – att skillnaderna mellan de motstående formgivningarna inte var oväsentliga. Vad gäller den omstridda formgivningens särprägel fastställde annulleringsenheten att nämnda formgivning gav en kunnig användare ett annat helhetsintryck än den tidigare formgivningen.
- 10 Den 10 september 2014 överklagade klagandebolaget annulleringsenhetens beslut till EUIPO:s överklagandenämnd.
- 11 EUIPO:s tredje överklagandenämnd avslog överklagandet genom beslut av den 18 november 2015 (nedan kallat det överklagade beslutet). Överklagandenämnden fann i huvudsak att den omstridda formgivningen inte var uppenbart identisk med Chanel-monogrammet och att skillnaderna mellan de två formgivningarna inte kunde anses vara oväsentliga detaljer. Den omstridda formgivningen var således ny.
- 12 Överklagandenämnden fann vidare att den tidigare formgivningen inte medförde att den omstridda formgivningen skulle anses sakna särprägel. Överklagandenämnden prövade därvid först begreppet ”kunnig användare”, som tillämpats i förevarande fall. Den fastställde att den produkt som den omstridda formgivningen skulle användas för var ett ornament och att nämnda produkt användes både av professionella användare och av slutanvändare såsom ornament på andra varor.
- 13 Överklagandenämnden påpekade vidare att formgivaren till den omstridda formgivningen hade stor frihet vid skapandet av nämnda formgivning. Den skillnad som finns mellan de centrala delarna i de två monogrammen utgör emellertid en grundläggande detalj som en kunnig användare lägger på minnet, såsom annulleringsenheten mycket riktigt har klarlagt. Helhetsintrycket av var och en av de motstående formgivningarna för en kunnig användare skilde sig således åt.

Rättegångsdeltagarnas yrkanden

- 14 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det angripna beslutet,
 - ogiltigförklara den omstridda formgivningen, och
 - förplikta EUIPO och samtliga eventuella rättegångsdeltagare eller intervenienter som kan tänkas ansluta sig till målet till stöd för det överklagade beslutet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 15 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Huruvida klagandens andra yrkande kan tas upp till sakprövning

- 16 Klagandebolaget har genom sitt andra yrkande begärt att tribunalen ska fastställa att den omstridda formgivningen är ogiltig.
- 17 Enligt artikel 61.3 i förordning nr 6/2002 är tribunalen behörig att upphäva eller ändra ett överklagat beslut. Enligt artikel 61.6 i samma förordning ska EUIPO dessutom vidta de åtgärder som krävs för att följa domen från tribunalen. Av den sistnämnda bestämmelsen följer att det inte ankommer på tribunalen att rikta förelägganden till EUIPO. Det åligger nämligen EUIPO att rätta sig efter domslutet och domskälen i tribunalens dom (dom av den 12 maj 2010, Beifa Group/harmoniseringskontoret – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Skrivdon), T-148/08, EU:T:2010:190, punkt 40).
- 18 Klagandebolagets andra yrkande ska således avvisas (se, analogt, dom av den 11 februari 2009, Bayern Innovativ/harmoniseringskontoret – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience), T-413/07, ej publicerad, EU:T:2009:34, punkt 17).

Prövning i sak

- 19 Klagandebolaget har till stöd för sitt överklagande åberopat en enda grund. Grunden avser åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 och består av två delar. Den första delen rör åsidosättande av artikel 6 i nämnda förordning och den andra delen avser åsidosättande av artikel 5 i samma förordning. Tribunalen kommer att pröva den enda grundens första del.
- 20 Klagandebolaget har inom ramen för den enda grundens första del gjort gällande att överklagandenämndens prövning är uppenbart ofullkomlig och att dess slutsatser i flera fall är felaktiga.
- 21 Klagandebolaget har anfört att överklagandenämnden vid prövningen av huruvida den omstridda formgivningen hade särprägel inte angav vilken produkt nämnda formgivning var avsedd att användas för. Överklagandenämnden preciserade inte heller den kunnige användaren i det aktuella fallet. Klagandebolaget har hävdat att överklagandenämnden borde ha beaktat den bevisning som lämnats in och som styrker att de motstående formgivningarna återgetts på faktiska artiklar och att det enbart fanns minimala skillnader mellan formgivningarna. Klagandebolaget har även gjort gällande att den omstridda formgivningen kan användas med en vinkling på 90 grader jämfört med hur den återgetts i registreringsansökan.
- 22 Även om överklagandenämnden fann att formgivaren till den omstridda formgivningen hade stor frihet över sitt skapande, borde den emellertid ha fastställt att de motstående formgivningarna inte gav samma helhetsintryck, vilket är ett åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- 23 EUIPO har gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första delgrunden. EUIPO har i detta hänseende inledningsvis påpekat att klagandebolaget varken har bestritt definitionen av en kunnig användare eller graden av frihet för formgivaren till formgivningen, och att det har definierat den produkt som den omstridda formgivningen ska användas för som ett ornament.
- 24 EUIPO har vidare yrkat att viss bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen ska avvisas. EUIPO har likaså yrkat att argumentet att överklagandenämnden var skyldig att beakta de motstående formgivningarna såsom de ser ut på marknadsförda produkter ska avvisas. Ett sådant hänsynstagande är under alla omständigheter inte möjligt, eftersom villkoren för användning av de motstående formgivningarna helt beror på parternas vilja.

- 25 EUIPO anser slutligen att överklagandenämnden beaktade den stora grad av frihet som formgivaren till den omstridda formgivningen hade. Trots detta konstaterande fann den att det fanns skillnader mellan de centrala delarna av de motstående formgivningarna, vilket inte bestreds av klagandebolaget. Härav följer att det var riktigt av överklagandenämnden att finna att de motstående formgivningarna inte gav en kunnig användare samma helhetsintryck.
- 26 Tribunalen gör följande bedömning. I artikel 6 i förordning nr 6/2002 föreskrivs följande:
- ”1. En formgivning skall anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten
- a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten,
- b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.
2. Vid prövning av en formgivnings särprägel skall den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen beaktas.”
- 27 Härav följer att bedömningen av en gemenskapsformgivnings särprägel förutsätter en undersökning i fyra delar som syftar till att fastställa följande: För det första, till vilken sektor de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för hör, för det andra, vem den kunnige användaren av dessa produkter är med utgångspunkt i produkternas avsedda användning samt denne användares kunskap om formgivningens ståndpunkt tidigare (*state-of-the-art*) och uppmärksamhetsnivån vid jämförelsen – om möjligt en direkt jämförelse – av de aktuella formgivningarna, för det tredje, den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen samt, för det fjärde, resultatet av jämförelsen av de aktuella formgivningarna med beaktande av den berörda sektorn, graden av formgivarens frihet och de helhetsintryck som en kunnig användare får av den omstridda formgivningen och av varje tidigare formgivning som gjorts tillgänglig för allmänheten. En förutsättning för att kunna bedöma huruvida en formgivning har särprägel och huruvida den ska betraktas som ny enligt artikel 5 i förordning nr 6/2002 är att det fastställs om och när varje tidigare formgivning som åberopats till stöd för att den omstridda formgivningen ska ogiltigförklaras har gjorts tillgänglig för allmänheten (dom av den 7 november 2013, Budziewska/harmoniseringskontoret – Puma (Kattdjur som hoppar), T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584, punkt 21).
- 28 Det framgår således av artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 och av fast rättspraxis att bedömningen av huruvida en formgivning har särprägel beror på det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/harmoniseringskontoret – Bosch Security Systems (Kommunikationsutrustning), T-153/08, EU:T:2010:248, punkt 17, och dom av den 25 oktober 2013, Merlin m.fl./harmoniseringskontoret – Dusyma (Spel), T-231/10, ej publicerad, EU:T:2013:560, punkt 28 och där angiven rättspraxis).
- 29 Vid den konkreta bedömningen av det helhetsintryck som en kunnig användare, som har en viss kunskap om formgivningens ståndpunkt tidigare (*state-of-the-art*), får av de aktuella formgivningarna, är det nödvändigt att beakta den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av den omstridda formgivningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2010, Grupo Promer Mon Graphic/harmoniseringskontoret – PepsiCo (Cirkelformad reklamartikel), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 72).
- 30 Det följer av rättspraxis att ju större formgivarens frihet är vid utvecklingen av formgivningen, i desto mindre utsträckning är smärre skillnader mellan de motstående formgivningarna tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Omvänt gäller att ju mer

formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen är begränsad, i desto större utsträckning är smärre skillnader mellan de motstående formgivningarna tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Om formgivaren således har stor frihet vid utvecklingen av formgivningen stödjer det slutsatsen att de helhetsintryck som den kunniga användaren får är desamma när det inte föreligger några betydande skillnader mellan de motstående formgivningarna (dom av den 9 september 2011, Kwang Yang Motor/harmoniseringskontoret – Honda Giken Kogyo (Förbränningsmotor), T-11/08, ej publicerad, EU:T:2011:447, punkt 33).

- 31 Tribunalen erinrar emellertid om att formgivarens frihet inte i sig är avgörande för bedömningen av en formgivnings särprägel men att den däremot är en omständighet som ska beaktas vid bedömningen. Det rör sig snarare om en omständighet som gör det möjligt att nyansera bedömningen av den omstridda formgivningens särprägel än en självständig omständighet som avgör hur mycket två formgivningar måste skilja sig åt för att en av dem ska ha särprägel. Den omständighet som rör graden av formgivarens frihet kan således stärka eller *e contrario* nyansera slutsatsen angående det helhetsintryck som var och en av de aktuella formgivningarna ger (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 september 2015, H&M Hennes & Mauritz/harmoniseringskontoret – Yves Saint Laurent (Handväskor), T-526/13, ej publicerad, EU:T:2015:614, punkterna 33 och 35).
- 32 Formgivningen ska således inte anses utgöra en återgivning av den tidigare formgivningen eller av den ursprungliga idén som utvecklades för första gången genom den (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 juni 2013, Kastenholz/harmoniseringskontoret – Qwatchme (Urtavlor), T-68/11, EU:T:2013:298, punkt 71, och dom av den 4 februari 2014, Gandia Blasco/harmoniseringskontoret – Sachi Premium-Outdoor Furniture (Kubformad fåtölj), T-339/12, ej publicerad, EU:T:2014:54, punkt 40).
- 33 Det ska avslutningsvis påpekas att den jämförelse som ska göras av formgivningarnas helhetsintryck enligt rättspraxis ska vara syntetisk och får inte bestå enbart av en analytisk jämförelse av ett antal uppräknade likheter och skillnader (dom av den 29 oktober 2015, Roca Sanitario/harmoniseringskontoret – Villeroy & Boch (Engreppsblandare), T-334/14, ej publicerad, EU:T:2015:817, punkt 58).
- 34 Det är mot bakgrund av dessa principer som den enda grundens första del ska prövas inom ramen för överklagandet.
- 35 Tribunalen konstaterar att det i förevarande fall är ostridigt mellan parterna att Chanel-monogrammet är den tidigare formgivningen.
- 36 Klagandebolaget har dessutom inte bestritt att den omstridda formgivningen är ett ornament som omfattas av klass 32, men har gjort gällande att överklagandenämnden inte identifierade de produkter som nämnda ornament är avsett att användas för.
- 37 Det är vidare ostridigt mellan parterna och det har även bekräftats vid förhandlingen att den kunnige användaren i förevarande fall både är en professionell användare och en slutanvändare.
- 38 Parterna är även överrens om att formgivaren till den omstridda formgivningen hade en stor grad av frihet när den skapades.
- 39 Vad gäller överklagandenämndens bedömning av den omstridda formgivningens särprägel ska det således prövas om nämnden gjorde något fel när den fastställde arten på den produkt som den omstridda formgivningen är avsedd att användas för och vidare vid jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av de motstående formgivningarna.

– Arten på den produkt som den omstridda formgivningen är avsedd att användas för

- 40 Klagandebolaget har i förevarande fall hävdat att överklagandenämnden i det överklagade beslutet inte, såsom den borde ha gjort, har identifierat den produkt som den omstridda formgivningen är avsedd att användas för.
- 41 Vid bestämmandet av den produkt som den omstridda formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för, är det nödvändigt att beakta den uppgift angående detta som angetts i ansökan om registrering av nämnda formgivning, men det är även i förekommande fall nödvändigt att beakta själva formgivningen som sådan, i den mån som formgivningen innebär en precisering av produktens art, dess avsedda ändamål eller funktion (dom av den 18 mars 2010, En cirkelformad reklamartikel, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 56).
- 42 Det ska inledningsvis påpekas att en formgivning kan registreras som ett ornament, vilket skett i det mål som avgjordes genom domen av den 7 november 2013, Kattdjur som hoppar (T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584). Det målet rörde en formgivning som registrerats som logotyp avseende klass 32.
- 43 Den omstridda formgivningen ger i förevarande fall inte några upplysningar om dess avsedda ändamål eller funktion. Till skillnad från det mål som avgjordes genom domen av den 7 november 2013, Kattdjur som hoppar (T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584) (se punkt 42 ovan) i vilket de aktuella formgivningarna generellt avsåg sektorn för sportkläder och sportutrustning, har Chanel-monogrammet i förevarande fall registrerats för ett väldigt stort antal produkter och den omstridda formgivningen har registrerats som ornament, utan någon angivelse av vilka produkter det är avsett att användas för. Härav följer att det i förevarande fall varken var möjligt att fastställa till vilken sektor de produkter som den omstridda formgivningen var avsedd att ingå i eller användas för hörde, eller att jämföra nämnda formgivning med Chanel-monogrammet.
- 44 Det var således riktigt av överklagandenämnden att fastställa att den produkt som den omstridda formgivningen var avsedd att användas för var ett ornament, vilket inte har bestritts av parterna. Till skillnad från vad klagandebolaget har hävdat var överklagandenämnden inte skyldig att identifiera den produkt som nämnda ornament var avsett att användas för.
- 45 Denna slutsats ska således beaktas vid jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av de motstående formgivningarna.

– Jämförelsen av helhetsintrycken av de motstående formgivningarna

- 46 Klagandebolaget har i synnerhet hävdat att det var fel av överklagandenämnden att, utan en tillräcklig motivering, – och trots formgivarens stora grad av frihet – fastställa att de motstående formgivningarna gav olika helhetsintryck, varvid nämnden bortsåg från den bevisning som lämnats in och som styrker att de motstående formgivningarna använts på faktiska artiklar och att det enbart fanns minimala skillnader mellan formgivningarna.
- 47 EUIPO anser att det var riktigt av överklagandenämnden att, utan att bortse från formgivarens stora grad av frihet, finna att de motstående formgivningarna gav olika helhetsintryck. EUIPO har vidare yrkat att viss bevisning och argumentet att det var nödvändigt att beakta marknadsförda produkter, vilka återopats för första gången vid tribunalen, ska avvisas.
- 48 Tribunalen gör följande bedömning. Det är riktigt att klagandebolaget vid tribunalen inkom med fotografier på solglasögon för att det skulle kunna göras en jämförelse av de artiklar som försetts med den omstridda formgivningen, å ena sidan, och med Chanel-monogrammet, å andra sidan. Syftet var att visa produkter med de motstående formgivningarna, som faktiskt marknadsförts. Under det

administrativa skedet av förfarandet inkom klagandebolaget med nämnda fotografier som stöd för den delgrund som avser att den omstridda formgivningen inte är ny och inte som stöd för den aktuella delgrunden. Det är även riktigt att klagandebolaget för första gången i överklagandet till tribunalen och vid förhandlingen i nämnda domstol åberopade andra fotografier för att visa på vilket sätt den omstridda formgivningen har använts på marknadsförda produkter. Klagandebolaget åberopade även argumentet att det var nödvändigt att beakta de marknadsförda produkterna för första gången vid tribunalen.

- 49 Tribunalen påpekar inledningsvis att den bevisning och det argument som anges i punkt 48 ovan, och som klagandebolaget åberopade för första gången vid tribunalen, inte kan beaktas. Överklagandet till tribunalen syftar nämligen till att tribunalen, i den mening som avses i artikel 61 i förordning nr 6/2002, ska pröva lagenligheten av överklagandenämndernas beslut, och tribunalen ska därför inte bedöma de faktiska omständigheterna på nytt, mot bakgrund av handlingar som getts in först vid tribunalen. Ovannämnda handlingar ska således aviseras, utan att det är nödvändigt att bedöma deras bevisvärde (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 mars 2010, En cirkelformad reklamartikel, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 24, och dom av den 13 november 2012, Antrax It/harmoniseringskontoret – THC (Radiatorer), T-83/11 och T-84/11, EU:T:2012:592, punkt 28).
- 50 Vad vidare gäller de fotografier på solglasögon som redan har åberopats vid EUIPO, kan det konstateras att fotografierna under alla omständigheter endast kan beaktas som ett exempel på hur den omstridda formgivningen skulle kunna användas. Detta gäller även vinklingen i olika grader och storleken på de motstående formgivningarna när de används. Härav följer att fotografierna inte kan ses som den enda referensen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 november 2013, Kattdjur som hoppar, T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584, punkt 30, och dom av den 29 oktober 2015, Engreppsblandare, T-334/14, ej publicerad, EU:T:2015:817, punkt 78). Det konstaterandet stöds i förevarande fall av att den omstridda formgivningen är ett ornament som omfattas av klass 32, och som kan användas för flera olika produkter.
- 51 Den omstridda formgivningen visades dessutom i olika graders vinkling under förhandlingen vid överklagandenämnden genom en avbildning där de två motstående formgivningarna hade lagts ovanpå varandra. EUIPO har i sin svarsskrivelse och under förhandlingen bekräftat att möjligheten att använda nämnda formgivning på det sättet hade beaktats av överklagandenämnden.
- 52 Det ska i detta sammanhang påpekas att enligt rättspraxis måste helhetsintrycket nödvändigtvis också vara beroende av det sätt på vilket produkten används, och framför allt den hantering som den normalt sett blir föremål för under användningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2010, Kommunikationsutrustning, T-153/08, EU:T:2010:248, punkt 66).
- 53 Överklagandenämnden medgav att formgivaren har en stor grad av frihet, men fann i förevarande fall vid den konkreta jämförelsen av helhetsintrycken att den kunnige användaren fick olika helhetsintryck av de motstående formgivningarna. Överklagandenämnden grundade i huvudsak sin bedömning i detta avseende på skillnaderna mellan de centrala delarna av de motstående formgivningarna. Nämnden ansåg i synnerhet för det första att den omstridda formgivningen består av "två omvända 3:or" medan Chanel-monogrammet består av "två omvända C". Den omstridda formgivningen återger för det andra ett horisontalt spänne med spetsiga ändar och med ett något tjockare penndrag, medan Chanel-monogrammet har en tom vertikal oval i mitten med spetsiga ändar. Det har för det tredje påpekats att den omstridda formgivningen kan jämföras med ett evighetstecken och att Chanel-monogrammet kan jämföras med en ellips.
- 54 Det framgår således av det överklagade beslutet att överklagandenämnden endast fastställde att skillnaderna mellan de centrala delarna av de motstående formgivningarna, såsom de beskrivs i punkt 53 ovan – trots den stora graden av frihet vid skapandet – utgör en grundläggande detalj som en kunnig användare lägger på minnet.

- 55 Tribunalen konstaterar emellertid att den tidigare formgivning i förevarande fall har påfallande likheter med den omstridda formgivningen. Den formgivningen kan i viss mån uppfattas som en kreation inspirerad av idén med Chanel-monogrammet, i synnerhet eftersom den omstridda formgivningen inte skapades av rena tillfälligheter och formgivaren inte har utformat den på ett sådant sätt att den skiljer sig tillräckligt mycket från Chanel-monogrammet. Man kan således utgå ifrån att en kunnig användare som ska avgöra om helhetsintrycket av de motstående formgivningarna skiljer sig åt uppfattar nämnda formgivning i deras helhet. Även om det finns skillnader i de centrala delarna av de två formgivningarna, kan det konstateras att helhetsintrycket är detsamma i den mån de yttre delarna, som i stor utsträckning formar konturen och helhetsintrycket av de två motstående formgivningarna, är väldigt lika och nästan är identiska. Även om det finns vissa skillnader i de centrala delarna, utgörs dessa i båda fallen vidare av liknande ovala former som försvinner in i helhetsintrycket av formgivningarna. Den omstridda formgivningens centrala del utgörs i synnerhet av två ellipser som liknar den enda ellips som finns i Chanel-monogrammet. Det är än mindre troligt att en kunnig användare lägger märke till dessa skillnader, eftersom den omstridda formgivningen kan användas med en vinkling som varierar 90 grader samt i olika storlekar.
- 56 Med hänsyn till likheten mellan de två motstående formgivningarna kan den stora graden av frihet vid skapandet, med tillämpning av rättspraxis, enbart förstärka intrycket av att helhetsintrycket av nämnda formgivning är detsamma, eftersom skillnaderna endast uppfattas vid en direkt jämförelse av dem som det inte alltid är möjligt att göra omedelbart (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 55).
- 57 Det ska även påpekas att det i förevarande fall inte har konstaterats att det finns något krav som följer av de detaljer som är betingade av ornamentets, eller en del av ornamentets, tekniska funktion eller krav som ställs enligt tillämplig lagstiftning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2011, Förbränningsmotor, T-11/08, ej publicerad, EU:T:2011:447, punkt 32).
- 58 Det ska slutligen påpekas att den omstridda formgivningen är ett ornament som omfattas av klass 32 och att ett sådant ornament kan användas för ett stort antal produkter, vilket gör att det är näst intill omöjligt att fastställa ett användningsområde för ornamentet på förhand. Det konstaterandet förstärker således intrycket av att det är nödvändigt att göra en detaljerad bedömning av helhetsintrycken av de motstående formgivningarna.
- 59 Även med beaktande av den stora graden av kreationsfrihet för formgivaren till den omstridda formgivningen och den stora valmöjligheten vad gäller användningen av nämnda formgivning på olika produkter, kan skillnaderna mellan de motstående formgivningarna inte ge en kunnig användare ett annat helhetsintryck.
- 60 Härav följer att det var fel av överklagandenämnden att finna att den omstridda formgivningen hade särprägel i förhållande till Chanel-monogrammet.
- 61 Överklagandet ska således bifallas såvitt gäller den enda grundens första del som avser åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- 62 Det är inte nödvändigt att pröva den enda grundens andra del, eftersom det i artikel 4.1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en formgivning endast ska skyddas om den både är ny och särpräglad.
- 63 Av det ovan anförda följer att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- ⁶⁴ Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Klaganden har yrkat att EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom EUIPO i huvudsak har tappat målet, ska klagandens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 18 november 2015 (ärende R 2346/2014–3) ogiltigförklaras.**
- 2) **Överklagandet ogillas i övrigt.**
- 3) **EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 juli 2017.

Underskrifter